

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Om Videnskabelighed og dens Fremme, især med Hensyn paa Fædrelandet

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 284. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1807_63-txt-shoot-idm702.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Naar disse Ting begynde at skee, da skulle Videnskaberne opløfte deres Hoveder, thi deres Forløsning stunder til. Folket skal see sine straalende Genier omringede af de Musernes jublende Sønner, der, følede sig for svage at være Sole, fryde sig i hines Lys, og som tindrende Stjerner adsprede det natlige Mørke, der endnu ruger over den talrigste Deel af Nationen. Danmarks Adel skal indflætte sig selv i Fortidens Rosenkrandse, og Merkurs Sønner skulle lære, at valgte end Guden Bachus til sin Yndling, ja solgte han end den tonende Luth for de høihornede Oxer, saa sluttedes og derved den evige Fred mellem ham og Apollo ; saa hæver han sig dog til Olymp, efterat have drevet de aandløse Skygger, for at lytte til de henrivende Toner, Sangens Fader udlokkes af Luthens de klingende Strænge. Ei vil Bonden glemme sin Ploug, men vel, fuld af Ærefrygt, byde den standse ved Fædrenes Gravhøie. Disses Bautastene skulle stande som Skytsguder midt i hans Vange, ei mere sprænges ved de sorte Kunster, Loke lærte Mennesket, ligesom for at trodse Bulderet af Akathors luende Vogn; ei mere henkastes mellem vanhellige Brødre til forgængeligt Hegn. Den betydningsfulde Natur, for hvilken hans Øie er opladt, vil følge ham 285til Herrens Tempel, og der, harmonisk udtalt i Sangens Toner, og giennem Ordets Tiener, stemme alle hans Siæls Strænge til et, mod Himlen stigende, Halleluja.